

PREU : 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona . . . . . Ptas. 2 trimestre
 Fora ciutat . . . . . » 2 »
 Los suscriptors del interior reben las obras del
 : : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2na (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent . . . . . 15 cénts.
 Los números atrassats son al mateix
 : : : : : preu y sense folletí : : : : :

OBRA PUBLICADA • LUCREZIA BORGIA • FRANCISCO X. GODO

LAS FILLAS DEL TREBALL

Las Dauradoras

Concurs perenne

Nota d'actualitat

En ocasions diverses ha demostrat Lo TEATRO REGIONAL, que va guiat per un gran objectiu, cap al qual encamina los seus passos, si bé poch á poch, ab segura planta.

Los *Petits concursos*, que sense pretensions de cap género, ve celebrant, han creat una pléyade de col·laboradors que honran avuy al periódich, per la bondat dels seus escrits y que s' honran á sí mateixos per trobarse en condicions d' acudir ab las sevas obras allá hont vulgan mercés al nom que s' han guanyat merescudament en las contínuas lluytas literarias á que nostre setmanari 'ls brinda.

Los referits concursos constituheixen una innovació en la premsa periódica, y si avuy es seguida per altres companys (cosa que aplaudim), la iniciativa 'ns correspon á nosaltres. Son, donchs, ells, una millora efectiva y los que s' hagin fixat en lo qu' era y lo que 's Lo TEATRO REGIONAL, haurán pogut observar que de mica en mica, progressem cada dia per lo camí que 'ns habem trassat.

Avuy nos trobem en condicions de posar en práctica altre de nostres pensaments que de temps veniam acariciant, y es de creurer trobará bona acullida entre los escriptors catalans y entre 'l públich, dispost sempre á secundar las bonas empreses.

Tant literaria com tipogràficament parlant, Lo TEATRO REGIONAL, ocupa un dels primers llocs entre la premsa catalana, secundant bé la part de ilustració. Pero fins al present ha vingut revestint un tó de Revista especialista, que l' allunya lo tractar de quantas cosas passen al mon, si ellas no entran de plé en lo camp ample pero també clós, encare que sia ample, del *teatro*, de la *literatura*, de las *bellas arts* y del *catalanisme*.

Sens apartarnos de la via empresa, sens deixar de conrear totas eixas flors que fins al dia han crescut xamosas en nostre jardí y que fan agradable lo periódich al públich que 'ns dispensa los seus favors, volem introduhir en Lo TEATRO REGIONAL, una *Secció nova*; tractem de que d' ara endavant no hi falti en ell la NOTA D' ACTUALITAT.

En tots los periódichs setmanals es costum publicarhi la *Secció de Crónica* ó *Revista de la setmana*, y en lo nostre, no ho habem fet may per la rahó de que no 'ns agrada ser imitadors, si no que més ó menos bonas, volem posar en práctica ideas propias. Pera implantar la reforma que anem á realisar, habiam de crear circunstancias favorables al arrelament del plan que

duyam, y per tal motiu, fins al moment present no posem mans á la obra.

A fer com los demés, la cosa era ben fácil; nostre director ó un dels redactors omplia la dita *Secció de crónica* y assumpto llest.

Pero aixís no hi hauria ni novetat ni iniciativa.

La nota d' actualitat, tractada de continuo per una mateixa ploma, per ben trempada que ella siga, acaba per ésser coneguda dels lectors, los quals al poch temps d' estarhi habituats, ja coneixen per endavant lo criteri ab que judicará l' escriptor lo fet de que tracti, á més de que lo estil literari no pot ésser variat y de que, salvo raras excepcions, no sempre s' está de vena pera manejar la ploma ab tremp de bon humor.

Ab nostre sistema, desapareixen totas las dificultats mentadas y una sava nova ve á rejuvenir setmanalment la primera plana del periódich y s' obté també la ventatja de fer accessible á tothom, lo modo rápit de publicar l' apreciació personal dels actes humans que més cridin la seva atenció.

Per totas aquestas consideracions y moltas altres que podriam exposar, convoquem, ab las Bases més avall de manifest, un

CONCURS PERENNE

BASES

1.ª Independent dels *Petits concursos*, que s' anirán convocant tal com s' ha fet fins are, Lo TEATRO REGIONAL obra un *Concurs perenne*, pera umplir setmanalment la nova *Secció*, que será la primera del periódich á comensar en lo número.

2.ª Lo títol de la *Secció*, será lo de *NOTA DE ACTUALITAT*.

3.ª Los autors que vulguin pendrer part al *CONCURS PERENNE*, deurán á gust seu escullir tema pera escriurer un article concís en correcta prosa, referent al assumpto més mogut d' entre los succehits la setmana anterior, ja sia de administració local, ja de política nacional ó europea, ó qualsevol altre tema, es á dir, la nota culminant d' actualitat que s' emporta l' atenció pública, pero ella no deu ésser escrita en tó serio, ants al contrari, te de respirar bon humor, y d' entre totas las revistas rebudas publicarem la que tingui més sabor cómic ó satíric, sempre guardant las bonas formas.

4.ª Los expressats articles deurán ocupar poch ó menos l' espay d' una columna del periódich y ser remesos ab la indicació de ser pera lo *CONCURS PERENNE*. No 's contestará en la *Correspondencia*, á cap de aquestos envios. La inserció del afavorit será prou pera que 's donguin per entesos tots los altres.

5.ª Aquestos articles ó revistes deurán inclourer de dimars á dimars, y no entrarán en concurs las que no arribin á nostre poder lo dimars de cada setmana, á las dotze de la nit, depositantse en lo bussó del periódich.

6.ª Lo premi del Concurs consistirá en la publicació del article triat, que anirá la mateixa setmana del envió.

7.ª Tots los articles haurán de dur la firma, ó lo sobrenom del autor, y en aquest darrer cas, la Redacció guardarà en cartera lo nom verdaer pera propia satisfacció.

8.ª Encara que lo premi hem dit que consistia en la publicació del treball superior d'entre los rebuts, com á petita remuneració d'estimul, l'autor que vegi lo seu article publicat, pot passar després durant la setmana següent per la Administració, y li serán abonadas 5 pessetas, pera que conservi la humorada de tornar á escriurer un altre dia.

Tenint en compte que convoquem lo present Concurs, (primer de la segona série dels que hem iniciat) com ensaig del sistema que tractem de implantar, si lo projecte trobés bona acullida, la bonificació, á criteri del Jurat, aniria augmentantse del tipo que habem estipulat pera pagar en part, lo treball dels respectius autors.

9.ª A contar desde dimars pròxim y d'acort ab las Bases anteriorment escrites, poden los que vulguin enviar ja treballs á nostra Redacció, ab la seguretat de qu' en los fallos del CONCURS PERENNE trobarán imperant lo mateix esperit de justicia que ha dominat en los Petits concursos, y dels quals ne portem 14 d'efectuats.

Tot aquell que no trobantse prou satisfet ab lo explicat, tingués algún dupte, pot acostarse á nosaltres, disposats estém sempre pera la aclaració del assumpto.

Barcelona y Mars de 1895.

Lo Director

J. BRÚ.

Lo Secretari

J. XIMENO.

XIV Petit Concurs

Lo rey felts, composició premiada, ha resultat esser original de

D. Joan Ribas Puigvert.

Aquesta composició se publicarà en lo pròxim número.

En lo següent se publicarán totas las distingidas ab Menció que 'ls autors hagin enviat lo nom.

***

Seguiu avant, avant sempre!
No torneu may en detrás;
y, si habeu de ferho, feuho
com fan las onas del mar;
que sols tornan en derrera
per remuntar més avant.

VÍCTOR BALAGUER.

Carnaval

I

Bonicoya mascareta
la del casco platejat,
la que du brillant corassa
guarnideta ab llassos blaus;
la de dols somris, que juro
que més cors ell ha nafrat
que no 'l sabre que ab tan garbo
al seu cos porta penjant.

prest escoltam y no olvidis,
que 'ls pecats del carnaval
quinze avant ó quinze enrera
surten sempre per Tots-Sants.

II

Jugá ab foch diu qu' es follia
puig que crema sens pietat,
y un dels fochs que més abrusa
es lo foch d' un amor fals.

Tú, lluytant potsé ab la gana
has anat al restaurant
que ha sigut, del sacrifici,
bordellench y vil altar;

olvidant ta pensa feble
que 'ls pecats del carnaval
quinze avant ó quinze enrera
surten sempre per Tots-Sants.

III

Son los dias com catufols
los uns venen y altres van,
y del temps seguint la marxa
ne passá lo carnaval.

Una nina en lo seu quarto
remembrant dolsos instants
li semblá sentir encare
los acors d' alegres balls,
no pensant que, com vaig dirli,
los pecats del carnaval
quinze avant ó quinze enrera
surten sempre per Tots-Sants.

IV

Quan las flors pel sol besadas
enjoyavan lo bell Maig
y ab sas flayres enciseras
embaumavan tot l' espay,
allavors plorá la nina
lleugeresas del passat,
que 'ls senyals no gens mentían,
sentint ja amor maternal,

recordant llavors plorosa
que 'ls pecats del carnaval
quinze avant ó quinze enrera
surten sempre per Tots-Sants.

V

La vergonya en aytals cassos
no enrogeig las galtas may;
puig com porta assoleyada
son color se va esblaymant,
y 's corsecan y s' arrugan,
y aquell rostre sonrosat
prest se torna cadavérich,
defallintne, tot pensant,

qu' es mol cert, com diu l' adagi,
que 'ls pecats del carnaval
quinze avant ó quinze enrera
surten sempre per Tots-Sants.

JOSEPH ALEMANY BORRÁS.

Lo barret de copa

Alea jacta est.

O més clar y gráficamente: ¡ja estás ben llest!
¡Pobre barret de copa! Ja ho sabiam que 'l teu regnat havia caducat; prou que 'ns ho deya ta casi total desaparició de la llum del dia, realisant una retirada defensada ab un heroisme sens precedents en la historia de la indumentaria.

Si ja feya temps, que pel carrer, sols te lluhia algú que altre cotxero, esposantse á un refre-dat, perque la elevació en que 't trovabas colocat no n' hi havia per menos.

Los que hi entenen, preguntats lo perqué certs cotxeros usen lo barret de copa, diuhen que 's per lo bon efecte estétich. Jo m' ho he mirat ben bé, y no li sé veurer, passat de que sia perque la cuberta del cotxe y la cubertora del cotxero conservin un *pendant* enxarolat...

Sols dos parapetos, duas verdaderas trinxeras li quedavan á la lluhenta *xamaneya*; lo anar á seguir *moniments* per Setmana Santa, y los balls de máscaras per Carnaval. Advertint que las *tronas* tenian més protecció en aquest últim recó, perque al cap y á la fi, á seguir *sagraris*, s' hi pot anar hasta ab caxutxa, pero al «Liceo», per exemple, cá, no hi havia altre remey, *trona*, y rés més que *trona*, barret de copa y las calsas foradadas, no hi feya rés, lo cas era dur alló negre y rodó al cap.

¡Y quina sort més trista de lo pobre barret! Quan més comfiat estava, acostumantse ab dominar ab son orgull, no transigint qu' en los balls del «Liceo» ningú li fes sombra, ve 'l president de la Junta de propietaris de la Gran casa, y en la temporada passada li dona la punyalada mortal, en forma d' una disposició.

¡Y quina disposició! Autorisar la entrada, encare que sia portant bolet, en lloch de aquella clássica pirámide.

Per cert qu' en la disposició hi havia una part molt xocant, venia á dir: *aixó's concedeix als que portin frach ó smokin*.

Smoquin... ¿es, moquin? Aixó ja se suposa. No habian pas d' anarhi ab la candela penjant, encare que 's tractés del ball de la Candelera.

De totas maneras, ¿eh, quina abdicació? Com qui diu, es enviar lo célebre *turó de las negruras* á can pistras.

¡Vaja, que 'l temps no respecta rés!

Es llástima, perque era una pessá d' adorno pera aquell que volia anar mudat, que difícilment s' inventará ja cosa igual. Un home de bona estatura, ab levita, y 'l cos del delictat al cap, prenia un cert aire de pal embetumat, que ab rés més podrà substituirse.

Era un objecte que completaba. Bona mostra

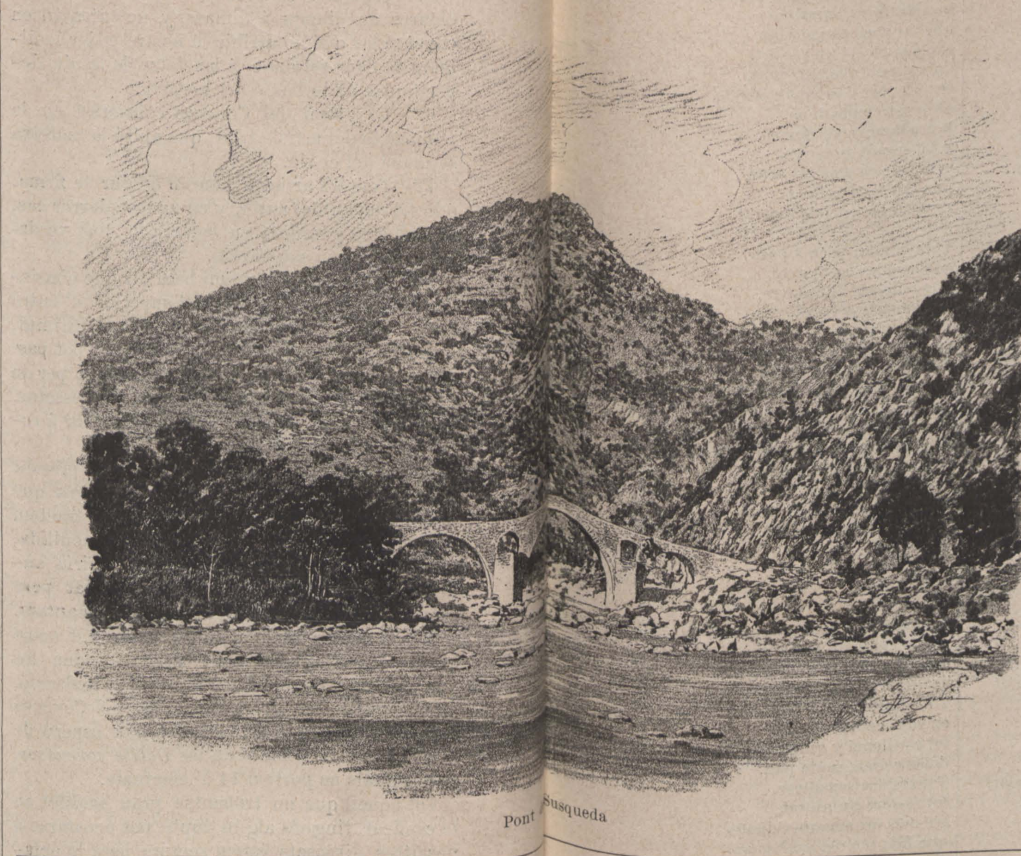
d' aixó es lo que li passá á un indígena del Ceilán, per domesticar encare, que desembarcá al port de Barcelona. Al ser á la Rambla de Santa Mónica, va caure en basca, perque va veurer que un senyor se treya 'l *cilindro* del cap per saludar á una senyora que passava. Després, quan torná en sí, un intérprete va explicarnos que 'l pobre igorrote, va pensarse que aquell senyor s' escapava per dalt.

¡Calculin quin susto, no n' hi havia per menos!

La vritat es que 'l pobre sombrero de copa ja se 'n havia vist de totas. Ara l' aixamplaban de dalt, ara l' estrenyian de baix, després provaban de ferlo tirar una temporada més, ab las alas retalladas ó ben amplas, ara abaixantlo dos dits, més tart apujantlo mitj pam. Ha sigut ben bé lo moble dels extrems.

Per aixó la seva mort també ha anat presentantse en distintas formas.

CATALUNYA PINTORESCA

VICH. — Diumenge 24 del passat va tenir lloch una escullida funció en lo «Teatro de la Estrella», posant en escena las comedias catalanas *Lo pillat dels ous* y *Un afaita clatells*. En ditas obras s' hi varen distingir tots quants hi prengueren part, particularment los senyors Pujals, Serra, Rovira, Colominas y Aguilar, en sos respectius papers.

En lo «Centre Industrial Vicense», se celebraren tres lluhits balls de máscaras.

Diumenge últim, en la Societat de ausellistas y pescadors «La Primitiva», per la companyia de aficionats de dita Societat, representaren las obras catalanas *Un Burlata*, *¡Catalunya!* y *M caso*; en ditas obras s' hi varen distingir los senyors Parnau, Buixó, Cuatrecasas, Redorta, Serra y Casanovas, especialment lo senyor Parnau, puig va recitar la última, fent las delicias del lluhit públich que omplia lo espayós teatro.—S.

ARENYS DE MAR. — D' un quant temps en aquesta part que 's trova tancat nostre «Teatro Principal», degut á que la companyia Valero deixá de treballarhi pel motiu de una justa multa que l' hi imposá nostre Alcalde.

En la Societat «Ateneo Arenyense», s' están fent preparatius per lo senyor President, pera unir nostros aficionats, y cas de lograrho, se posarán en escena un bon escullit repertori de funcions de sarsuela y vers. Mirarém de donarme compte.—P.

GRACIA. — Al «Principal», estaba anunciada pel dimecres de Cendra, una funció catalana, formant lo programa las produccions *Lo Sant Cristo grós* y *L' enterró de la sardina*.

Al «Centro» ó «Círcul de Propietaris», lo diumenge prop passat donaren tres obras, una d' ellas era *Lo mestre de minyons*, la qual feu riure molt.

Al «Foment Voluntari» s' hi representá la bonica comedia *Al altre mon*.

Pera demá, dia 10, está anunciat lo benefici dels joves senyors Moret, Margalef y Campanyá, lo qual tindrà lloch en lo bonich teatro del «Círcul La Granada Graciense», á las nou del vespre.

Lo programa se compon del drama en 3 actes *Las reliquias d' una mare*, de la comedia en un acte, *Los cantos de Vilafranca* y ball de Societat.—M.

SABADELL. — Per avuy dissapte, se anuncia en lo «Teatro Euterpe», á cárrech de la companyia de aficionats «Joaquín M. Bartrina», lo desempenyo de la preciosa balada de Soler, *Lo lliri d' aygua* y la divertida comedia de Marxuach, *Viatje de boda*.—L.

SANT MARTI DE PROVENSAIS. — En lo «Foment Martinese», diumenge per la tarde se posá en escena lo precios drama *Lo collaret de perlas*, que obtingué un acabat desempenyo, á cárrech de la senyora Alentorn, y los senyors Socías, Gotanegra, Barril, Mans, Nualart, Serra, Grau, Gay, Calvet é Iborra.

Acabá la funció ab la divertida pessa *Un bateig á cops de punys*.—B.

VILANOVA Y GELTRÚ. — Lo passat dissapte, 2 del actual, debutá en lo «Tívoli Vilanovi», una companyia dramática catalana y castellana, baix la direcció de don Arturo Parera y de la que forman part la primera actriu donya Elissa Mallí y distingits actors, entre ells lo villanovi don Jaume Romeu, habent posat en escena algunas obras castellanas. Lo dia següent, diumenge, se representá la comedia en un acte *Nit de nuvis*, habent obtingut un bon desempenyo.

Corre com á certa la noticia de que en la present Quaresma tindrem una companyia d' ópera italiana en los teatros «Artesá» y «Principal».—P.

Quan anys arrera vareig veurer lo primer *clach*, ja vaig escamarme. ¿Qué 's aixó?... Un barret de copa que s' arronsa... malo, primer sintoma de decadencia. Una cosa que s' arronsi, vol dir que fa nosa, que ja está llesta, que s' avergonyeix del lloch que ocupa.

Y en efecte, absolt del *clach* sigué lo comensament de las absoltas y aixó del «Liceo» lo *Consummatum est*.

J. XIMENO PLANAS.

Servey de fora

SANT BOY.—Ultimament en la important Societat «Porvenir Sanboyá», va donarse una representació del celebrat drama *Lo Timbal del Bruch*. Diumenge 3 del corrent, comensá la temporada de Quaresma, havent escullit per aquest dia, lo drama *La Banda de Bastardía* y la pessa *Un pá com unas hostias*.—Y.

La Creu de plata ⁽¹⁾

(POEMET)

I

—¿Ahont anéu, la marinera,
tan dematí per la platja?
—Vinch de veure si ha arriuat
la barqueta del meu pare.
—Si os plau, tindréu companyia
fins que s'oviri la barca.
—Si sou ab mí tan galán
no 'us faltarà bona paga:
d' un ramellet de coral,
present vos farà 'l meu pare.
—Altre present jó voldria
de ma agradosa companya.
—Digáulo, lo marinero,
res puch negarvos suara.
—Dels presents que 'm podeu fer,
cap com vostre cor m' agrada.
—Si 'm jurau guardarlo bé,
ne sereu Senyor desd' are.
—Vos ho juro en nom de Deu
y en nom de la Verge santa.
—També os juro estimació
si 'm guardeu la fe jurada.

L' esclat d' un doble petó,
la remor del mar apaga,
dolsa primícia d' amor
que d' aquell idili es l' auba.

II

—Tinch de deixarte, amor meu,
que ja los companys m' esperan
y se gronxa 'l bergantí
frisós de ferse á la vela;
més si 'l cos ab ell s' embarca
mon pensament ab tú resta.
Nò ploris més, que ton plor,
la meua ánima troceja.
—No olvidis may, lo meu bé,
á la que sols ab tú pensa.
—Juro no olvidarte may,
juro pensar ab tú sempre.
—Com á recort de carinyo,
pren amor, eixa creuheta;
de que l' avi, que al cel sia,
me feu venerada deixa.
—Adeu anhel de mon cor.
—Adeu la esperansa meua.

Moments després, una nau
volava pel vent empesa,
mentres queya desmayada
en la platja, una nineta.

III

Asseguda vora 'l mar,
ahont arriuan las onadas

(1) Mencionat en lo XIII Petit concurs de Poemas.

amorosidas besant
las arenas de la platja,
hi ha una encisera nineta
que contempla contristada,
fets los ulls un mar de plors,
la d' enllá arquejada ratlla
ahont lo cel y la mar
fan eterna sa besada.
Sas llargas trenas, son rossas
com la espiga que 'l sol daura
y sa carona riallera
que com la neu es gemada,
apar un ramell d' hortensias
lligat ab llassos de plata.
En tal hora com avuy,
sol baixarhi cada tarde,
quan lo sol se 'n va á la posta
darrera de las montanyas
y l' ángel de la quietut
sobre 'l mon extén sas alas;
sol baixarhi ab la ilusió
de que com boyra llunyana,
veurá retorná un vaixell
tallant la escumosa onada:
lo vaixell en que fa un any
marxaren sas esperansas,
lo jovencel marinero
á qui de cor estimava.
Pero al veure cada dia
deserta, la mar en calma,
mormola ab melosa veu,
febrosenca y contristada:
Adeu, amor meu—va dirme,—
ab tú resta la meua ánima,
ab tú mon únich consol
en aquesta vall de llágrimas;
no ploris més, prenda meua,
m' ausencia no será llarga,
y com no pot ser perjuro,
sabrà cumplir sa paraula.
Mes ¡ay!... potsé en mitj del mar,
n' ha sorprés tempesta irada
sa voladora barqueta
contrá las rocas lleansantla,
anant á parar son cos
al fons de la mar salada,
la blanca escuma del mar
servintli aixís de mortalla.
Aquestos presentiments,
ne son corchs per la seva ánima
que á tot' hora la rosegan,
gosantse en martiritzarla,
y amaran sos blaus ullets
ab dolls de brunsentas llágrimas,
llágrimas qu' eixint pels ulls
degotan de sas entranyas.

IV

Lo sol, com globo de foch,
apuntava en Orient
daurant las blavencas onas
ab sos resplandors primers;
los pescadors, ab llestesa
guarnian los aparells
pera ferse mar enfora
ab l' oratge matiné:

quan, tot rentant unas nansas,
ha vist un vell marinero
que las onas empenyian
cap á la platja un cos ert.
Cara-groch, llagrimojant,
sos ulls per l' espant contrets,
ab veu trémola doná,
la trista nova als demés,
y tot seguit de la vila,
com pols en alas del vent,
una tan fatal noticia
s' escampá per tots indrets.

Vora la mar, poch á poch,
aná acoplantse la gent
que rodejant al cadavre,
ne comentava lo fet.
Com sempre lo cor qu' anyora,
per lo cor que estima tem;
corregué cap á la platja
la nina al haberne esment.
¡Infelissa! Al arriuari,
per l' angunia 'l cor oprés,
esblaymada y tremolosa,
plorant, en terra caygué,
lo mort al coll ne portava
una creuheta d' argent.

V

Al centre d' una planura
per lo cantó de Llevant
y no molt lluny de la vila,
s' alsa lo clós del fossar.
Tot es silenci y quietut
en son recinte sagrat,
tot es silenci y quietut,
dolsa calma, santa pau.
Tot respira sensillesa,
tot respira humilitat;
rés dels ornaments ridículs
que fills son del gust pagá.
Arreu s' aixecan las creus:
per lo centre, pels costats,
n' hi han de dretas, coll-tortas,
pintadas, sense pintar...
Una creu hi ha tan sols
que sempre adornada está,
es una blanca creu d' alba
que signa 'hont van enterrar
lo náufrech que las onadas
lleansaren en lo sorral;
tothom s' atura á mirarla,
tothom hi queda parat,
puig voltada se la veu
de xamosas flors tot l' any.
Ningú sap qui va plantarlas,
qui las rega ningú sap,
qui ab ellas teixeix coronas
tampoch ho endevinan may.

JOAN RIBAS CARRERAS.

Novas

Acaba en lo folletí d'avuy, la comedia *Lucrezia Borgia*, comensada en lo número passat.

En lo número vinent comensará la comedia dramática en 3 actes, *Lo Diner*, última obra estrenada aquest any, de gran éxit y que per sas bellesas y fácil execució veurém representarla aviat en tots los teatros de Catalunya.

Lo jove catalá, concertista de violoncello, don Pau Casals, ha sigut distingit ab la creu de Isabel la Católica.

Molt bé ha comensat la nova temporada lo teatro «El dorado.»

Lo popular actor cómich, Rosell, ha sigut una adquisició que 'l públich ha demostrat ésser acertada, celebrant ab aplausos y riallas totas las obras en que fins ara hi ha prés part.

Aixís mateix han sigut ben rebuts los senyors Tamarit y Requejo y las distingidas artistas Francisca y Conxa Segura y Loreto Brú.

Aquets elements, junt ab los valiosos que han quedat de la temporada anterior, dels que sobressurten especialment lo senyor Cerbón y Fernández, no es aventurat augurar al afortunat teatro una bona companya.

A Segovia, próximament comensará la construcció d' un nou teatro.

Nos plau comunicar que 'n aquesta ciutat se ha constituhit, composta de valiosos elements, una nova agrupació catalanista ab lo títol de «Associació Popular Regionalista.»

Avuy celebra la sessió inaugural en son domicili, Tapinería, 33, 1er. Los que desitjin assistir al important acte, poden passar per l' Administració de aquest periódich, ahont repartirém las invitacions que han tingut á bé enviantse.

Desitjém á la nova Societat, molta prosperitat y constancia en la persecució de sos ideals.

Dissapte passat inauguraré en aquesta ciutat son nou local, la important Societat «Círculo Aragonés», ab una notable vetllada. Hi prengué part, com á mostra del inolvidable agrahiment que guardan de sa última excursió coral al Aragón, la renombrada Societat «La Palma.»

Lo nou missatge d' agrahiment y aceptació que 'l poble de Barcelona está elevant ab motiu de la «Biblioteca Pública Arús», va prenent lo caracter de grandiositat que l' assumpto se mereix. En tots los Centros, Casinos y Societats, van umplintse de centenars de firmas, las fullas que pera l' objecte s' han repartit.

La que 'n nom dels favoreixedors d' aquest periódich está oberta en l' Administració, se veu també honrada per las firmas dels que continuament venen á adherirse á tan noble objecte.

Durant la vinent setmana poden anar venint á firmar tots quants en algo apreciáhin LO TEATRO REGIONAL, de quina mostra de deferencia se 'ls ne quedarà agrahits de tot cór.

Diumenge passat, en la lluhida «Societat Dinorah», se posaren en escena las comedias en un acte, *Sense argument* y *Pluja d' estiu*, que obtingueren molt bon desempenyo.

Se posará aviat en escena, á més de algunas obras que s' estrenarán, la *Lucrezia Borgia* que avuy queda publicada.

Es important l' increment que va prenent la nova Societat recreativa «Coppelia». La concurrencia es cada dia més numerosa y las obras que 's posan en escena tenen molt ajustat desempenyo, sobressurtint especialment los senyors Bons, Puig, Massana, Suñé, Ribot y García.

La companyia infantil de sarsuela de don Joan Bosch, ha dut durant tota la setmana una concurrencia extraordinaria al «Circo Ecuestre», ahont está actuant.

Los diminuts artistas s' han portat com millor no poden ferho 'ls grans. Especialment los conjunts son acabadíssims, degut al interés sens igual ab que treballan tots aquells tendres actors.

Lo tenor Palop ha continuat aquí las ovacions que ab entussiasme li han prodigat los principals públichs d' Espanya.

Ha mort á Pescia, als setanta y un anys d' edat, la viuda del mestre Pacini, autor de la ópera *Saffo*.

Pera la próxima temporada, ha sigut escriturada pera Buenos-Aires, la distingida tiple catalana senyora Bonaplata.

L' emperador de Alemania ha publicat un decret, privant terminantment que las bandas del exéreit, usin l' uniforme militar, en tots los actes civils en que hi prenguin part.

Avuy en lo «Centro Condal» instalat en lo Teatro Olimpo, tindrà lloch lo benefici del intelgent director d' escena Vicens Barceló. Se posará lo preciós drama *Maria Rosa* y s' estrenará una obra en un acte.

Diumenge passat per la tarde en lo Teatro Lírich, doná 'l concert de despedida la eminent artista Vitto-

CATALUNYA ARTÍSTICA

TARRAGONA.—Creu de Sant Antoni

ria Domenici. La cantant no lluhí son art tot lo qu'era d'esperar, notántseli un neguit mal avingut ab son delicat comés. Lo públich ho atribuhí á la contrarietat que li produhí al veurer que la concurrencia era molt escassa.

Ha comensat al Tívoli una companyia de sarsuela qu' es dedicará especialment á las de tres actes, en la que tants genis brillaren en sa bona época.

Conta, entre altres elements, ab la tiple dramática senyoreta Vicenta García Rey qu' es una bona adquisició, per sa bella figura, bona escola de cant y ben timbrada veu.

Fins ara las obras posadas en escena ho han sigut ab molt cuydado, baix la esperta direcció del mestre Ta-berner.

Dissapte passat en lo teatro Assiátich se doná ab bon desemenyo, una representació de la comedia *Lo joch dels disbarats* y la pessa *Cura de moro*.

En la mateixa nit en la societat «La Dramática» representaren per quarta vegada l' important drama *En Pólcora*, que obté molt acertat conjunt.

En la societat «La Nova Lira» tindrà lloch demá á la tarde una escullida funció en la que 's posará en escena lo drama en tres actes *Muralla de ferro*.

En la circo Olimpia de Londres, se donan actualment duas representacions diarias d' un grandióss espectacle titulat *L' Orient*. Hi prenen part 2.500 personas, ab elefants, dromedaris, camells, caballs y gran número de fieras.

Al Romea ha continuat representantse ab molt aplauso la bonica comedia *Lo Diner*.

Próximament se verificarán los estrenos de la comedia en tres actes *Ells y ellas ó la suripanta*, de Ferrer y Codina, y las en un acte *Ditxós ball de máscaras!* de Figueras, y *La Viuda*, de Vilanova.

Cul de sach

En un concert que ha comensat á las quatre de la tarde, á mida que ha anat passant temps s' ha fet fosch. La sala continúa iluminada sols per un párell d' aparatos que no permeten gaire cosa més que distingir sombras.

Lo director busca á l' empresari y li diu:

—Comvé que fassi encendre alguns aparatos més... no s' hi veu.

—Veurán, enllesteixin, s' han fet pochs diners y no estich per gastos extraordinaris.

—¿Ah, sí? Donchs no 's queixi de las veus, porque, cantant á las foscas no es estrany que 'ns surtin *apagadas*.

* * *

Vas venir de ton poble, bella nineta pobre y senzilla, com t' havias criat, arriarés, sens recursos, tan pobreta que quan entrases en la gran ciutat tots los teus dinés, junts, á una pesseta no crech, no, qu' hi haguessin arriat. Del rubor més viu tot lo teu rostre cubert y d' ansias y sofrir, sentires ton cor ert.

Buscares ab vergonya hont guanyarte la vida trobares una casa y anares á servir y encare qu' al principi, n' estavas entristida vares comensá á veurer, vas comensá á sentir. Cobrares algun quarto, y altre roba desseguida va sustituhir lo vell, per altre nou vestit. Feya pochs dias qu' havias deixat tos pares y en lloch de plorar, sols en alegrías pensares.

Hermosa, n' erats nineta, no pot negarse y més ho fores, després d' haverte arreglat, qui hauria dit que tan prompte havia de mudarse l' aspecte vergonyós, de quan vares arriar. Ton pensament, encar que molt volés, no podia figurarse lo diferent que n' era del teu poble á la ciutat. Més també, bella nineta, havias de pensar en los perills que voltan dels teus ulls lo mirar.

Ja feya dos anys, ja, quan prompte volaren per tú, qu' entre nous plahers los havias passat, mes no tan prompte pels que de tú 's recordavan y á qui tu quasi quasi havias del tot oblidat. Pels que ab tú nit y dia ab tristor pensavan ab lo plor als ulls per ton comportament ingrát, diners, senzillesa, virtut qu' es una hermosa joya tot t' ho has gastat, lo que tant guarda 'l cor de noya.

Jo 't vaig veuret enamorat y seguint tos passos, ma passió, qu' es vera al punt 't vaig declarar, y jorn per jorn, quan tocantse nostres brassos passejant uns moments y contemplante encisat, com jo dessitjo unir-me ab tú ab eterns llassos los teus secrets punt per punt de ton cor he arrancat. Y ara que tot ho sé, vull ab tú unir-me y de tos llavis vull sentir com dius que tornarás lloansas per agravis.

G. ARCANGEL.

Enigmas

Xarada

Una lletra es ma primera
 ma segona musical
 altre nota la tercera
 quarta incersa mineral
 y nom d' home lo total.

LLUIS VIOLA VERGÉS.

Geroglífich

AL
 ROMEA
 FA
 LO DINER

AL
 NOVETATS
 N
 LA PUBILLA DE CAIXÁS

P. GUITART.

Las soluciones en lo próxim número

* * *

Soluciones dels insertats en lo número 160

XARADA.—A-ma-de-o.

GEROGLÍFICH.—Per suissos Suisa.

TARJETA.—L' últim rey de Magnolia. — Frederich Soler.

AVIS

Tots los senyors que vulguin enquadrar l' exemplar de *Lucrezia Borgia*, poden passar á verificar lo cambi baix las condiciones de costum.—Preu 10 céntims.